

Prim-redactor, proprietar:
IUSTIN ARDELEAN.
Redactor responsabil:
IOAN IOSIF SCEOPUL.

Abonamentele se fac,
plătindu-se înainte în
Oradea-Mare.

Ese la 1 și 15 a fiecărei luni.
PREȚUL:
Pe 1/4 de an 3 corône
Pe 1/3 de an 6 >
Pe un an 12 >
Pentru România și
străinătate, un an 20 fr.

JĂFUIREA UNEI FARMACII ÎN AFRICA.

Ah! Ce noroc pentru bieții »africanderi«, că »Ursu negru« din Orăștia nu e în Africa.

Spicuiră și glose literare.

I.

Sunt un om cam pretențios, ma chiar foarte pretențios! Mă-a mai spus-o deja cineva, dar nu-mă mai aduc aminte cine și unde... De altminteri nici că-i de lipsă când o recunosc și eu...

Da, sunt un om pretențios și pretenția mea anume constă în acea, că aștept ca cea ce scriu să fie și citit, ma merg cu pretenția și mă departe și aștept nu numai să fiu citit, dar să fiu citit de toți: începând dela cel din urmă păpucar până la cel dintii — ministru.

Ei, dar gusturile ómenilor sunt prea deosebite, amăsurat locului ce-l ocupă în această scală lungă — și așa mă vęd silit să vorbesc și scriu despre cele măi deosebite lucruri, căci altceva îl interesează pe un păpucar și altceva pe un ministru. Așa de multe ori ajung să vorbesc și scriu despre lucruri, cari s'ar părea că nici nu staú în legătură cu tema principală. Vorbesc în același șir despre ghetе și conziliu de ministri, despre încercări de patinat și fabricarea spirtului de oțet, despre baluri române și albituri atirnite spre a se usca și descriu cât de frumos le mișcă vântul... vorbesc în sfirșit în acelaș loc despre lucruri ce se eschid absolut, ce sunt diametral de opuse: despre acțiuni politice — și noi romani de dincóce, despre diariștii romani — și iubire colegială, despre bisericile românești — și bunaînțelegere creștinească, despre diare românești — și abonenți, despre comediile d-lui Vulcan — și spirit și umor...

Dar să venim la adecă. Știți cu ce gând am luat ađi condeul în mână? — Să scriu o comedie! Dar știți o comedie de care să ríđi măi mult decât de tragediile d-lui Vulcan! Da am luat condeul în mână cu gândul să scriu o comedie și treaba a rămas baltă. Motivul? Lumea, ómenii...

Sunt atât de ciudați ómenii! Când e vorbă de copilarie să pórta *serios*, iar când e vorbă de lucruri seriose se pórta cât să póte de *copilărește*. Domnul Vulcan a făcut în privința asta esperințe foarte triste! A scris comedii — ómenii au rămas la citirea saú reprezentarea lor serioși; a scris tragedii — ómenii la citirea și reprezentarea lor au rís cu hohote... Mă-am adus aminte de asta și mă-am schimbat planul: am de gând să scriu un roman! Dar știți un roman, în care gârlă să curgă sângele! Închipuiți-vé numai: pe fața întie mor trei inși otrăviți, pe a dóua se sinucide o familie întreagă, pe a treia móre mireasa eroului în foc, pe a patra eroul se aruncă în desperarea sa fără margini în marea nemărginită și se înecă, pe fața a cincia — măi știu și eu ce o să se întimple, dar vé asigúr, că o să fie un roman interesant, — dar știți interesant!

Romanul meu însă nu-l voi scrie singur, ci cu ajutorul și sprijinul unui soț puternic, a cărui influință să va străcura ca un fir roșu prin întreg mersul pove-

tirii... Ați dori să cunoșteți acest companion? Íată vi-l descoper: e plóia! Plóia? Da, sfânta și binefăcătoarea plóie...

Interesant, nu?

Eroul și eroina trebuie să facă în óre-care chip cunoștință... La bal? Prea banal! În alte romane tot la baluri să fac astfel de cunoștințe! Nu așa în romanul meu! Eú las să vină companionul meu plóia... Plóuă dară... Ea — înțeleg eroina — n'are ploier... Ce-i măi firesc decí decât ca el să-i ofere ploierul?...

Eroul trebuie să-i declare eroinei în óre-care chip amor... În o grădină de flori, vrăjiți de cântecele vesele ale păsérilor? Prea banal... Eú las să vină companionul meu plóia... Plóuă dară... plóuă și tună, tună și fulgeră și ei n'au luat samă, că vine vremea grea... Ea — înțeleg iarăși eroina și nu vremea grea — se teme, se apropie de el, tot măi stríns, tot măi stríns, deodată un fulger înspăimântător sfășie vędduhul rebel... Ea cade aprópe fără simțuri la pteptul lui... buzele lor se întâlnesc...

Interesant, nu?

Ei vedeți, cum m'am abătut cu totul dela tema-mi principală! Dar v'am dovedit totodată, cum sunt în stare să aduc în legătură lucrurile cele măi deosebite — firește numai în interesul cititorilor mei, a căror gusturi sunt atât de deosebite și cari astfel vor găsi toți câte-va șire pe placul lor, căci precum am măi đis-o: unuia îi place ceva, ce altul n'o póte suferi de loc, unuia îi pricinuiește bucurie acelaș lucru, care altuia îi pricinuiește póte dureri de cap, — una vé rog să n'o uitați și să n'o perđeți nici odată din vedere: eú numai pentru aceia scriu, cari au cap, — fie acum aceia păpucari saú ministri... mie mă-e tot una, numai cap să aibă... și-apoi românul are cap, căci dórá e talentat dela fire!

»Románul e talentat dela fire«, e o vechie credință a noastră... Nime nu să îndoiește că n'ar spune adevéru, — nime, póte afară de mine. Dar nici eú nu đic, că dórá n'ar fi adevérat cea ce cuprinde, dar đic că e numai premisa unei sentințe adevérate! Sentința asta paradocsă anume sună:

»Románul e talentat dela fire și prost dela natură!«
— Talentat și prost? Sërmanul...

»Asta e absurd!« veți đice
Și ironic veți zimbi...
Prost e căci talente are
Și nu le ști folosi...

I. I. S.

La bal mascat.

El (în decursul cini, cătră dama mascată de lângă el): — Acum, dragă mască te poți demasca fără frică, căci și așa te-am cunoscut.

Masca: — Depe ce? De pe ochi?

El: — Nu, ci depe — apetit!

HANDLEE!... HANDLEE!...

Mare bucurie a produs »Veselia» între jidoviî din Groisswardein, aflând în ea atâtea — vechituri.

SENTINȚĂ.

— Prostia la timp e mai folositore decât cu-
mințenia la netimp.

Distrășii.

În una din verile trecute domnea o căldură ne
mai pomenită.

S'a întâmplat atunci, că în școlă din B. unui
baiat i s'a făcut deodată reu și a căzut din bancă,
care întâmplare a dat prilej la următorul dialog curios:

Învățătorul: — Cine a căzut acolo din bancă?

Petru: — Vai, domnule învățător, e George alui
Vasilie! Nu se mișcă și-i mort tun.

Învățătorul: — George, ești mort?

George: — Mort nu-'s, dar nu pot vorbi.

Neînțelegere de copil.

Micul Micălache (citind gazeta): — Aici
citesc în gazetă, că anglejii, au perdut în luptă
8 morți și 19 răniți. Asta n'o înțeleg.

Tatăl: — Ce nu înțelegi în noțita acea?

Micul Micălache: — Nu 'nțeleg, de ce
și-au dus anglejii și morții și răniții în luptă!?

Simpatie.

A. — Dar spune-mi frate, cum ai ajuns să te
căsătorești, tu care ai fost totdeauna cel mai mare
dușman al căsătoriei?

B. — Știi, lucrul s'a întâmplat așa, că la un bal
am făcut cunoștința unei dame, care și ea era o duș-
mană a căsătoriei și așa ne-am căsătorit din simpatia
născută din această armonie de vederi.

DIN ȘCOLĂ.

Învățătorul: — Așadară, Mitrule, ce trebuie să
facem, ca să ni se pótă ierta păcatele?

Mitru: — Să păcătuim.

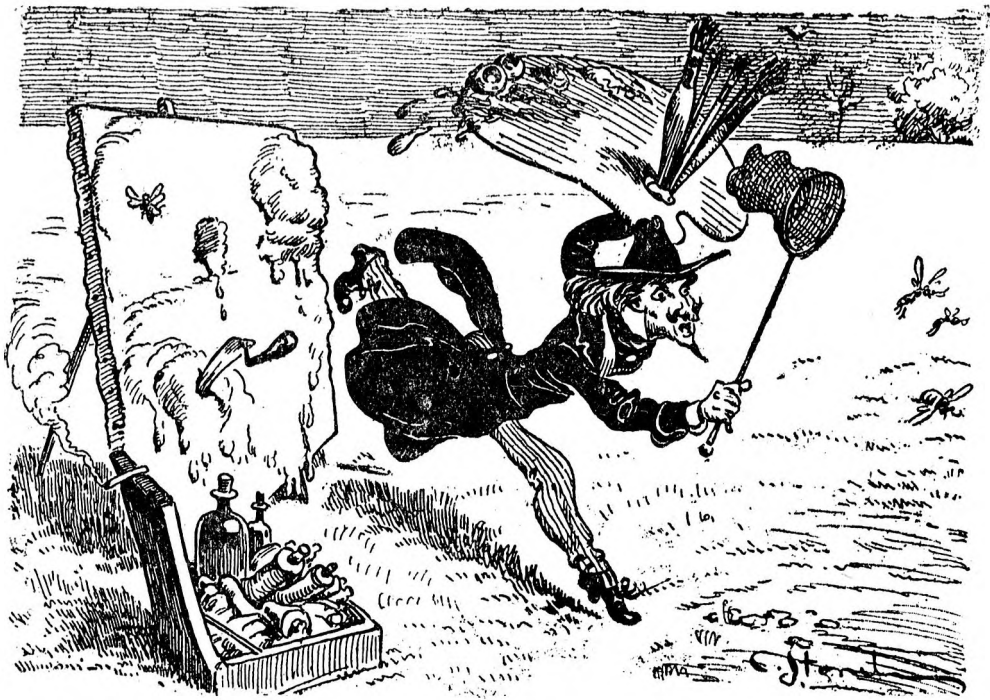
Sfat jidovesc.

Șmüle: — Și apoi Moriț-leben, ia la thine sama,
di ce ȃic io la thine! Dacă vede la thine, că în crișma
tho beut vóre cine distul, nu mai dá thu la el nimic
di beut.

Moriț-leben: — Bine, tată-leben, dar chind știi
io, că vóre-cine beut distul?

Șmüle: — Nü, chind nu mai este la el bani!

ȘCOLĂ REALISTICĂ ÎN PICTURĂ.

Pictorul N. spre ridicarea plasticității și realității picturilor sale a inventat un metod nou: *în loc să deseneze fluturii și gâncele — le prinde și le lipește pe tabloul său.*

Răspuns nimerit.

Mulți au obiceiul, că invită la seratele lor și câte un artist, ca apoi să-l roge să cânte ceva celor adunați și astfel apoi amuzează fără spese o societate întreagă.

Renumitul violinist J. încă fu invitat într-o zi la »un cîai« — la o baroneasă.

Violinistul să și prezintă la cîasul ficsat — firește fără violină.

— De ce nu ți-ai adus și violina? — Îl întrebă dîmna casei.

— Fiind că violina mea, *nu bea cîai*, — îi răspuse violinistul sincer.

La examen.

Profesorul: — Care ar fi cel dintîi paș ce l-ai face, dacă cineva ți-ar încredința un proces?

Juristul: — Î-ai cere un avans de 20 fl.

Conversație de bal.

— Ai întîlnit deja vre-odată, stimată domnișoră, un om cu care n-ai avut nimic nici în mînele nici în clin?

Un om milos.

Domnul X. e citat înaintea judecătoriei pentru brutalitățile sale săvîrșite față de un servitor. Ca mărturie e citat și vecinul său Y.

Judecătorul — după ce l-a ascultat pe acuzat — se adresează către Y.

— D-ta ca vecin trebuie să-l cunoști mai de aproape. Te provoc dară să mărturisești, dacă l-ai cunoscut de brutal și fără milă?

— El—brutal și fără milă? — răspuse Y. — Din contra, a fost totdeauna un *om de inimă și foarte milos*. Chiar și la câinii se le dădea carne de mîncare! Odată soția sa a uitat să le dea cânilor carne și el în indignarea sa așa a bătut-o încît trei zile a zăcut în pat!

NODUL ÎN BATISTĂ.

Domnul P. e un iubitor mare de muzică. Mai dîlele trecute a cercetat un concert, la care s-au cântat mai multe piese nouă.

O melodie i-a plăcut mai ales și ca să n-o uite și-a făcut un nod în batistă!

FEMEILE ÎNTRE SINE.

Dîmna: Ați iar te-ai lăsat să te sărute bărbatul meu! Nu ți-e rușine?

Servitoarea: Moșneagul acela bătrîn și slut?

Dîmna (mâniósă): Să te bucuri încă dacă te sărută bărbatul acela slut și bătrîn, m-ai înțeles?

DILEMĂ.

*Domnul (căruiă bucătăreasa i-a pregătit un prînz într-o tîmpă după placul său) — Hm, una știu cu siguranță: î-mi iubesc bucătăreasa, dar aș dori să știu acum, dacă o iubesc cu *inimă*, sau cu *stomacul*?*

»Veselia«.

Flămând și rupt ca vai de mine,
Durmind prin pivniți, magazine,
Spârlit, sêtos și desmățat,
Ma chiar de Dumneșeu uitat
Din sat în sat am pribegit
De fôme lat și lipuit . . .
Și iată, după sêrăcie
Ađi am ajuns la »Veselia«!

Și-am fost dedat să fiu smerit,
Conștiu că-'s cel mai piticit,
Când alții ceva-'mi porunceau
Chiar stelele ce sus luceau
Le-aș fi adus de sus pe jos
În schimbul unui os de ros . . .
Și ađi? . . . Pot ăice cu mândrie
Că-'s domn și plin de »Veselia«!

Tăceam când alții »pst« șopteau,
De nu, atară mă dădeau,
Și când dădeam de-o sfărmitură
Credeam că-'i de fasan-friptură
Și-o îmbucam de tot rupeam
Și cel mai fericit eram . . .
Și după-atâta sêrăcie
Ađi, ian, plutesc în »Veselia«!

Dar hop! Ce rid? Ce mă fălesc?
Ađi-mâni o să mă tânguiesc
Făcând o astfel de prostie
Ce-mi pôte strica pe vecie! . . .
Dar chiar nimic, căci sum dedat
Umblând flămând din sat în sat . . .
Și chiar de-ajung la sêrăcie,
Me mângăie că 'n »Veselia«
Eram odat', mâncând bombone;

Emanuilă Latdefôme.

ZESTRE MODERNĂ.

- Și are ceva?
- Vre-o 3000!
- De galbină?
- Nu! *De cărți ilustrate!*

Reminișcențe . . .

Ea și El se plimbă în parc. Sunt deja de doi
anî căsătoriți.

- Știi, dragă, ăsta e locul unde m'ai cunoscut!
- Îi ăise Ea oprindu-sê la marginea unui lac.
- Te înșeli, dragă, — îi răspunsê El — cunoștința
ți-am făcut-o numai în anul trecut când ai aruncat
blidul după mine!

A FURISĂNIILE JUPÂNULUI
SCHMERZENHERZ.

— Să nu mai ăi thu altule »Veselia« în vieța tho
dehit pi cela din Arad!

— Se fi thu prim-colaborater la oișago loî Herr
von Măglaș-leben!

— Se citește thu barem, dache nu și abona pi
»Veselia«, daro — *pi inima gol!*

— »Veselia« se fie vesel pi cela care susține pi
el, daro și cela se fie mundru pi marfa loî!

— Englezii grópe la thine cu onorurile ce se co-
vine onoi eroi Bur, care morit cu Säbel in der Hand
pi chimpu di resbooî!

— Se esclama thu la nonta feteloî tho cum
esclamat Herr von Dakter Petroviciu Ștefi-leben din
Logoj chind vozut probenumber din »Veseli«:

Ai, vai! Acesta *veselia*
Reu intristat la mie!

— Cel mai maare doșman al tho se crepa di
bocoria nefericirei tho!

T R A D A T.

Sócra dá din întimplare de ginerele ei, care se
plimbă așa fără scop prin parcul orașului.

- Ce tot cauți pe aici, — îi ăice ea mâniósă. —
Parî a aștepta pe cineva! Pôte chiar vre-o fată! . . . ?
- Nicî vorbă, dragă sócră!
- Orî cum să fie o să aflu eü pe cine așteptî!
- Nicî odată! — îi răspunde ginerele fără să se
gândească. — Niciodată, *căci mâne pleacă sermana la
Paris!*

Galant.

Studenta (o fată drăguță) — Și de ce să mă fac chiar medic de *nebuni*?

Domnul: — Fiind-că nu ți-ar lipsi nici odată pacienții... D-ta nebunești toți bărbații.

Malițios.

— De mult nu te-am mai auzit cântând, stimată doamnă. Ce poate fi cauza?

— M'a oprit-o medicul.

— Ah! Póte locuiește — în *apropiere*?!

UN DANTIST MAÎSTRU.

Dantistul Cleștescu n'are mai multă istețime în tragerea dinților, decât Nicu din Hunedóra la facerea versurilor, dar î-și știe ascunde nepriceperea.

Dacă îi vine un pacient, se apucă și trage de măsea până o frânge lăsând rădăcina în gură.

— Veđi, îi ȃice el pacientului seú arétându-í bucata de măsea, — așa lucrează cei mai mulți dantiști.

Apoi se apucă din nou și mișcă rădăcina din loc.

— Veđi, — îi ȃice apoi mai departe, — așa trage dinții vecinul meu din față, și așa trag eu, — adaugă apoi scoțând rădăcina cu două degete!

LUCRATIV.

Comerciantul de ploiere (cătră calfa sa): — Acum vine profesorul Confuzovicí, grijí de-l primește bine! El e mușteriu nost cel mai bun. Í-și cumpără un ploier și-l uită numai decât la noi.

Hotel scump.

Óspele (citind socóta): — Ce-í asta? Aici í-mí socotești 1 corónă pentru întrebuițare de hárție și cerneală, când bine știi, că eu n'am folosit nimic.

Otelierul: — Dar eu — la socóta d-tale!

PĂCĂLIT.

Fumescu (vecinic fără tutun): — Știi, așa m'am obicínuit încât numai țigări »Havana« pot fuma... Dar uite, m'am uitat acasă tabachiera...

Păcălicí (prevenitor, scoțendu-și tabachera): — Dorești póte o țigaretă »Sultana«?

Fumescu: — Mí-ai nimerit gustul! Știi nici n'ași putea fuma în momentul ásta decât o Sultană.

Păcălicí: — Atunci regret, că numai Havane am la mine!

SPECULANT.

Óspele: — Spune-mí numai, domnule otelier, de ce nu ții d-ta »Gazeta națională«?

Otelierul: — Din speculație! Cei dela »Gazeta națională« í-mí trimit mereú óspeți, cari întrebă după ea...

În hotel.

Servitórea (cătră chelner): — Du-te veđi numai n-rul 47! Domnul care a sosit ađi nópte s'a culcat îmbrăcat și plin de noroi cum era în pat și patul acum caută ca și când ar fi durmit în el un — *arap* (negru).

Viclean.

Pe pórta unui otel din Italia se afla un afiș cu inscripția: »Aici se vorbește franțuzește, anglezește și rusește!«

Íntr'o ȃi sosește un călător din Anglia, care cere să-í vină un tálmací.

Otelierul îi răspunde că n'are.

— Goddam! — îi ȃice la asta anglezul mánios, — dar cine vorbește atunci aici anglezește?

— *Óspeți din Anglia!* — îi răspunde otelierul zimbînd.

NUMIRE POTRIVITĂ

— Știi, domnule, ađi am inventat un caș nou de un gust admirabil. De ași ști numai ce numire să-í daú!

— Numește-l *heurca-și!*

D I S T R A S.

Profesorul Uȋtuc era un om foarte distras.

Într-o ȝi făcând cu mai multe familii o escurzie în o pădure apropiată — tinerii s'aũ pus să se jõe de-ascunsele, invitându-l ȝi pe d-l Uȋtuc să ȝa parte.

Domnul profesor, de ȝi era un bărbat foarte serios, primi învitarea cu bucurie ȝi se ascunsẽ apoi ȝi el a rîndul seũ . . .

Ceialalȝi începură a-l căuta — dar înzădar, profesorul nu era nicăirĩ. Neliniȝtiȝi de lunga absenȝă a profesorului — tinerii începură a-l striga pe nume, dar înzădar, profesorul nu rãspundea.

Neliniȝtea lor creȝea din ce în ce, creȝend, că domnul profesor pôte a dat de ceva pacoste, ceva vizită cu vr'un urs orĩ lup flămënd.

În sȝirȝit după o prea obositore căutare de mai bine de dõue cȝasuri i-l gãsiră ascuns în butura unui copac colosal de mare.

— Dar bine, domnule profesor, — ȝiseră cu toȝii la vederea lui, — pentru ce ne-aĩ lăsat să te căutăm atâta vreme ȝi de ce n'aĩ eȝit la strigătele nõstre ?

— O, aȝi fi eȝit bucuros, — rãspunsẽ profesorul, — *dar am fost uȝtat unde m'am ascuns.*

Tânguirea ciobanului ardelean.

Țară mândră și frumoasă
E Ardealul. Dulce grai
Românesc s'aude numai
Pe-al lui codru pe-al lui plai.

Totă lumea românească
Veselă e prin Ardeal,
Buciumul dușos s'aude
Resunând din deal în deal.

Numai eu sum trist pe lume,
Numai eu nu sum vioi,
Cam perdut ce scump avut'am,
Mi-am perdut turma de oi.

Sus din munte, de pe culme
Desperat caut preste țară,
Să-mi găsească oile mele
Rătăcite prin hotar.

Caut în dreapta caut în stânga
Dela Bran până la Șiria,
Nu le aflu, pace bună!...
Dar ce ved în Orăștia?...

E o turmă de tot mică!...
Or' nu sunt oile mele
Rătăcite cumva?... Dă-mne,
Mulțumită pentru ele!

Amară desamăgire,
Nu sunt oi, of, chibzuiți,
Ci sunt alte bidigăni:
Niște berbeci rătăciți!...

Cunoscător de oameni.

Herr v. Sternglanz: — Și crești, domnule avocat, că datorașul meu mi-ar putea face proces pentru uzură?

Advocatul: — Posibil. Eu ce-î drept nu cred, că tribunalul te-ar osândi, dar știu, cercetarea disciplinară în sine e destul de neplăcută.

Herr v. Sternglanz: — Ai drept! Mai bine o să mă împac cu el. Eî vești, sum om cu familie, am două fete de măritat și ași mîne o să vină tinerii să le ceară. Dacă se vor informa acum, și vor auzi că tatăl a fost tras în cercetare pentru uzură — ce-î drept în urmă absolvat — ce o-să facă ei? — *numai decât o să ceară cu 5000 fl. mai multă zestre!*

Curios...

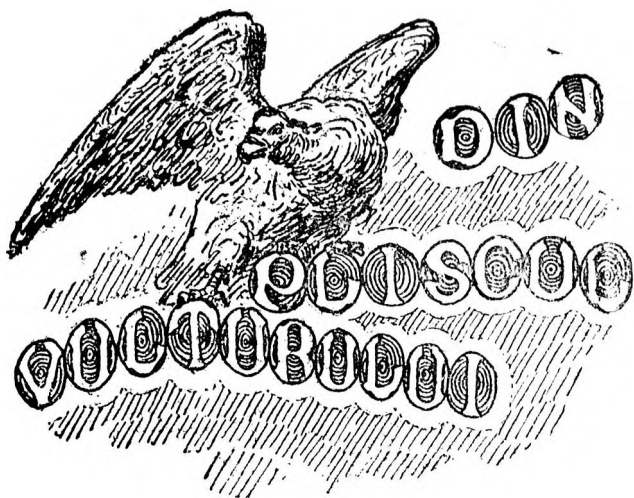
— Bine, domnule, dar când ai de gând să-mi plătești la urmă datoria? — se adresă într'o di bătrânul croitor Lungu către domnul S. care-î datoria deja de ani de zile cu prețul a două rînduri de haine.

— Dragă Lungule, — îi răspunde acesta flegmatic — cum poți fi d-ta — om de 60 de ani — așa curios să știți toate?

Liniștire.

Sali: Gott der G'rechte! Morîț-leben vine ție la mine, Isaak-leben nost inghițit la el corónele, ce dat thu la el.

Morîțleben: Nu, liniștește la thine Sali-leben, corónele a fost — *faș.*

I.

Unui scriitor reu.

Mi-ai trimis *lega'o* carte
Ce mai eri i-ti aparu . . .
Deamna n'a fost de *legare*
De legare demn esti — *tu*.

II.

Epitaf unui pazitor de nopte.

Aici dorme *mort* sermanul
Cum si *viu* tot a durmit,
Dorme si-aqi, numai cat astadi
Sorantul nu-i mai e *platit*.

Comparații.

<i>Positiv.</i>	<i>Comparativ.</i>	<i>Superlativ.</i>
1,	2,	abonenții »Veseli«.
Sfârșitul veacului,	sfârșitul lumii,	sfârșitul certelor dintre români.
Fraze,	promisiile guvernului Széll,	libertatea de presă în Ungaria.
0,	0, 0,	venitul diarelor noastre.
Vechiū,	Gazeta Transilvaniei,	chipurile »Veseli«.

»PECH«.

— Ei, domnule Glumescu, de ce ești așa de abătut?

— Ah, închipuie-ți »pech«-ul meu! Am făcut un viț admirabil la adresa sosirii noului veac, un viț, pentru care ori-ce redacție mi-ar fi plătit deci de corone și nu l'am putut folosi.

— Dar din ce cauză nu?

— Mi-a venit în minte numai — câte-va săptămîni după anul nou!

Partea serioasă.

De petrecere.

Deslegările din n-rul 3.

Fig. 1.

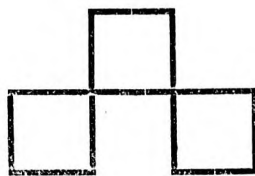
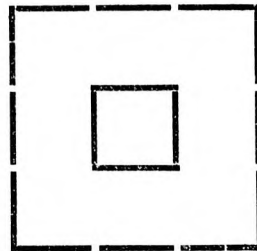
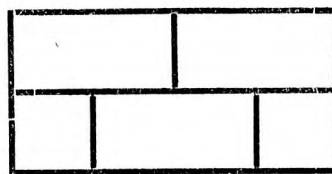

Fig. 2.

O figură migălósă.

Te rămășești cu cineva, că nu-î în stare să-ți desemne figura de jos în *o* (1) trăsură. De va susține, că o pôte, poți să-i mai spuî că nici în *trei* trăsuri nu-î în stare s'o desemne. El negreșit va primi

rămășagul și-l va perde, căci figura în adevăr nu se pôte desemna în *trei* trăsuri.

Deslegarea ghiciturii de șac.

(Publicată în n-rul de probă.)

»Românilor!

Ca presa noastră românească
Să nu se lupte înzădar,
Români! jertfiți cu toții ceva
P'al ei prea românesc altar!
Jertfiți chiar aqi, căci aqi începe
Abonamentul secular!

El. P.*

Au deslegat'o bine damele: Livia Caracioni (Nădlac), Aurelia Adamoviciu (S. Nicolaul mic), Ileana Binchiu (Pâncota), Alexandra Popescu (Toplița rom.), Eugenia Mangra (Gires), Aurelia Petricaș (Turda), Măriora Chiorean (Cianul deșert), Maria Purcariu (Arad), Elisabeta Fuica (Mocod), Irina Clintoc Brancoveanu (Medișia rom.), Iuliana Fanciovă (Iertot), Aurelia Micu (Poiana), Silvia Brandieș (Cuguzel), Ermina Marcoviciu (Nădlac), Ana Bora (Petros), Ida Papp (Bocsig), Hermina Munthiu (Reciu), Mariți și Anița Onițiu (Seghedin), Sabina V. Grapini (Rodna nouă), Elena Bucșia (Mureș-Dăteș), Aurelia Decei (Orlat), Iosefina Petean n. Mihali (Corpade), Elena Elisabeta Domide (Rodna vechiș), Ottilia Caba (Cheud), Aurelia Dan (Mociu), Silvia Oprea (Moldova nouă), Victoria Clombeș (Susanovet), Aurora Leuca (Pâncota), Valeria Segercian (Orșova), Sofia Stănescu (Brașov), Gabriela Avram n. Meseșian (Cușed), Elena Popoviciu (Lodoș). — Domni: Dionisiu Muntean (Offenbaia), George Popoviciu (Cliciova), Petrea Porușiu (Bistrița), Petru Perva (Buteni), Emil Popoviciu (Șiria), T. B. Neagu (Ususșu), Alexandru Drimba (Tarian), Moș-Ioan Popa Barna (S. Miclăuș), Iovian Andreiș (Csáki-Gorbó), Petru Călcunariu (Orșova), Nicolaș Dubleșiu (Romos), Alexandru Băiaș (Sasca mont.), George Țințariu, (Bucium), Ioan Hossu (N.-Nyulas), Traian Lupea (Chizdia)

Ioan Filimonescu (Deva), Irimie Radușiu (Racovița), Aurel Suciu (Brod—Slavonia), Asinefta Popoviciu (Leșnic), Sebastian Stanca (Petroșeni), George Lipovan (Maciova), Victor Florescu (Dubești), Nicolaș Radu (Beiuș), Augustin Coltor (Blaj), Toma Papp (Lopadia rom.), Leon Coșbuc (Less), Ioan Lăzăroișiu iun. (Orăștie), dr. Hubian (Cacova), Romul Dobrin (Mischiu), Ioan Magda (Orda de jos), Ioan O. Handrea (Lăscud), Sima Birlea (Șoimuș), Petru Iorgoviciu (Varadia), Ioan A. Musca (Comlăuș), Virgil Șotropa (Năseud), dr. Aurelian Beni (Lemberg), dr. Iulian Chicin (Nădlac), Georgiu Trif (Blaj), Aurel Căpușan (Dretea), Augustin Cosma (Feiurd), Alexandru Frâncu (Șugag), Romul Furdui (Zold), Traian Hențu (Orșova), Eugeniu Georgiu (Cadar), Ioan Belca (Ciuchiciu), Iosif Olariu (Pojoga), Ioan Spatarean (Cizeri), Vasile Nicorușia (Beiuș), Iosif Stupinean (Lunca Cernei), Sofronie Avramescu (Nicolint), dr. Valeriu Damșa (Budapesta), Simeon Henegariu (Sas-Sebeș), Stefan Neamțu (Feldru), Ioan Marcu (Bocșa mont.), Ilie Dobrota (Poiana), Ignat Borza (Alba-Iulia), Iancu Găroișiu (Brașov), George Subu (Beregseu), Nicolaș Vodă (Tohanul vechiu).

La sortarea ținută la 15 c. în prezența redacției «Vulturului» și a direcțiunii Tipografiei «S-tului Ladislau» au câștigat premiile înșirate în numărul de probă a foii noastre următoarele dame și domni.

- Premiul 1. (Icôna: «Nașterea lui Christos») d-na Elena Popovici — Lodoș.
- » 2. (Un ciasornic de argint) d-l Dr. Aurelian Beni — Lemberg.
  - » 3. (Un inel de aur) d-șora Ermina Marcovici — Nădlac.
  - » 4. (O pălărie femeiască) d-șora Aurelia Petricaș — Turda.
  - » 5. (O pălărie temeiască) d-șora Eugenia Mangra — Gyires.
  - » 6. (O tabachieră de argint) d-l Nicolaș Dubleș — Romos.
  - » 7. («Vulturul» pe 1 an) d-l Romul Furdui — Zold.
  - » 8. («Vulturul» pe 1/2 an) d. Ileana Binchici — Pâncota.
  - » 9. («Vulturul» pe 1/4 an) d-na Gabriela Avram n. Meseșian — Cuieșd.
  - » 10. (Un briceag fin) d-l Asinefta Popovici — Leșnic.
  - » 11. (Un album pentru fotografii) d-șora Elena Elisabeta Domide — Rodna vechie.
  - » 12. (Un parapeu pentru dame) d-șora Victoria Clombeș — Susanoveț.
  - » 13. (Cartea «Șchițe din Italia») d-l George Popovici — Clicișova.
  - » 14. («Șchițe din Grecia») d-l Ioan Magda — Oarda de jos.
  - » 15. («Țara noastră») d-l Romul Dobrin — Mischiu.
  - » 16. («Zarandul și Munții apusenii») d-l Ioan Lazaroșiu iun. — Orăștie.
  - » 17. («Pribeag») d-l Ioan A. Musca — Comlăuș.
  - » 18. («Dor și Jale») d-na Iuliana Panciovan — Iertof.
  - » 19. (O părechie de bumbi emaille) d-l George Trif — Blaj.
  - » 20. (Un portmoneu) d-l Ilie Dobrota — Poiana.
  - » 21. (Un portofoliu) d-l Dr. Valeriu Damșa — Budapesta.

Premiul 22. (Recvisite de scris) d-l I. Filimonescu — Deva.

Acești câștigători vor primi premiile câștigate până la 5 Martie a. c. pe cale postală — nefrancate.

Adm. »Vulturului.«

Posta Redacției.

Orăștianul. Înadevăr, orașul vostru a devenit celebru. Cine ar fi crezut, că cei cu musca pe căciulă se vor simți atât de reu trăzniți la spunerea crudului adevăr pe față? ... Am atins numai ceva și ... foc și pucioasă, am primit 5 (di: cincă) numer refușate din »Vulturul«, va se dăcă am perdut cincă abonenți și pentru ce? Pentru că am cutezat a »bîzăi« nițel în colosul vraf de gunoiu, care acum mirôsă al dracului în tôte părțile comitatului Huniadoră, dela Basarabasa până la Petroșeni, dela Zam până la Vinerea și dela Măcău până la Ierusalim. Ôre să nu înnee mirosul infernal al colosului vraf tôte insectele gunoiului? Vederemo! . . . Resbunarea acestor cincă domni e atât de copilărească, încât nici că voim a'î compromita mai reu prin publicarea numelor lor. Destul de mare necaz pe capul lor, că numai așa mai sunt capabili a se resbuna asupra falnicului »Vultur«. Tot atâta necaz! Dar . . . nu vom tăcea mai mult, pentrucă interesul public impune, că »Vulturul« să-și bage fără milă crudele lui ghiare în toți aceia, cari parcă pentru aceea s'au născut, ca să facă discordie și gălgăie între frații de același sânge, având un singur scop numai: *umplerea buzunarelor*. Le strigăm deci tuturor acelora un »Quousque tandem?«, asigurându-î pentru totdeauna de stima și cruțarea *ce o merită*, fie ei »millionari«, ori proprietari, ori farmaciști, ori »kraizleri«, ori chiar și senatori, tôte aceste slujbe puțin pot impune curții noastre archipăsărești. Înainte de ce va aparea corespondința *înadevăr clasică* din Vinerea (probabil în n-ul viitor) *ilustrată* după chibzuiala noastră archipăsărească, te rog cere scuzele »bunului« director dr. Mihi pentru *minciuna* noastră din posta redacției, spusă la adresa d-sale (N-rul 3., nota X., șirul 5., cuvintele 1—7). — O patria, o mores! Noi am crezut că totdeauna ursul jôcă precum flueră »țiganul«, în Orăștia însă lumea e întorsă: acolo țiganul jôcă precum flueră ursul. — Salve!

S. O. Î-ți recomandăm mai ales »*Noua Revistă Română*« din București (*Pasagiul român 20*), ca una care numără între colaboratorii sei cei mai distinși scriitori români. E o revistă, care și pentru noi români de dincôce are interes, fiindcă publică tratate și referitoare la noi. Apare de 2 ori la lună, în format 4° mare, hârtie fină, 3 côle + două suplimente. Prețul 24 lei pe un an.

Arad. Ai drept, î-ți vine să rîdi de sërmana »*Veseli*«, dar nu din pricina glumelor *cu voie* ce le conține, ci din pricina celor *fără voie*. Așa în prospectul seü anunță, că tôte caricaturile și chipurile hazlii vor fi esecutate în cele *dintii stabilimente din Viena*, și tôte sunt chipuri vechi rămase moștenire dela »*Gura Satului*«. Cine are voie și prilej, binevoiască a răsfoi colecțiile din 1871 n-rii 18, 21, — 1872 n-rul 25, — 1873 n-rul 15, — 1874 n-rii 14, 28 și va găsi acolo rînd pe rînd tôte chipurile ce-au apărut pân' acuma în »*Veselia*«. — Salutare!

Sar. Cea ce ne-ai trimis să fie poezie? Cudate concepte trebuie să ai despre poezie! Știi, mărturisind sincer, n'am mai citit poezie atât de slabă, decât poți în n-rul 4 al »Familiei« unde a apărut sub egidă academică una din Brașov. — Lasă lira în pustie!

S—a. Concertul tinerimii de aici se va ținea luni la 26 faur n. în sala mare a hotelului »Arborele verde«. O să concerteze artistele române: *Adelina Piso* din Viena, *Valeria Papp* din Budapesta și *Olivia Bardosy* din Sibiu. — O să mai fie apoi cor, solo, declamare și în urmă — chef național. O să vii?

Saul. Scrisore merge. Mulțumită pentru N. R. R. E escelentă.

S—m—n. Nu te mai înțeleg! Ce-i cauza? Par' c'ai murit de mult . . .

Alexandru Rimbaș. (Orăștie). La cele spuse de d-ta am făcut imediat pașii necesari și anume la părintele Moța în persoană, iar la d-nii I. Vulcu și V. Vlad prin doi domni oficeri. Din toate trei locurile am primit respunsurile categorice, că *insinuările d-tale sunt lipsite de orî-ce basă, va să dîcă sunt scornituri.*

Emil Fischer. (Orăștie). Spune, ce muncat la tine chinile-bestia hala mare? Servus, frate M.!

Convocare. Comitetul central al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român, pe baza statutelor aprobate de guvern în ședința din 7 Decembre 1899 N-rul

1033, — a luat măsuri pentru înființarea unui despărțământ nou cu sediul în Oradea-Mare, care despărțământ după o arondare nouă are să se estindă asupra cercurilor administrative: *Central, Aleșd, Margita, Salard, Székelyhid, B.-Ujfalu, Cheresteș, Cefa, Salonta* și de-o-camdată *Tinca și Beliü.*

Pentru conducerea constituirii și pentru efectuarea organizării despărțământului contemplat cu sediul în Oradea-Mare am primit mandat dela comitetul central ca delegat al aceluia.

În urmarea acestui mandat — în scopul organizării despărțământului contemplat — convoc adunarea constituantă la Oradea-Mare pe luni la 26 faur st. n. a. c. la 3 ore după prânz în hotelul »Arborele verde«, sala mică, la care adunare constituantă sunt invitați a participa și ași da concursul la organizarea despărțământului toți aceia din cercurile sus numite, cari se interesează de înaintarea în cultură a poporului român și de literatura română.

»După adunare va urma sara concertul tinerimii.«

Oradea-Mare, 11 faur n. 1900.

Nicolau Zigre,
delegatul comitetului central.

„BIHOREANA,, institut de credit și economii, societate pe acții în Oradea-mare.

C o n v o c a r e .

Domnii acționari ai institutului de credit și economii »Bihoreana«, societate pe acții în Oradea-mare, conform dispoziției §-lui 19 din statute, se invită

LA PRIMA ADUNARE GENERALĂ ORDINARĂ,

care se va ținea în Oradea-mare la 8 martie 1900 st. n. la 10 ore înainte de mieznoapte în localul institutului.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt următoarele:

1. Alegerea a trei scrutinători pentru actele de alegeri și a trei membrii pentru verificarea procesului verbal.

2. Raportul anual al direcțiunei.

3. Raportul comitetului de revisiune despre examinarea computului anua', a bilanțului și a propunerilor pentru împărțirea profitului.

4. Stabilirea bilanțului anual și deliberare asupra împărțirii profitului curat.

5. Fixarea prețului marcelor de prezență pe anul 1900.

6. Determinarea scopului spre care, la propunerea direcțiunei, este a se întrebuiți suma amintită în §-ul 61. punctul f.

7. Alegerea a doi membri în direcțiune pe 2 ani.

8. Alegerea a 5 membri în comitetul de revisiune pe 3 ani conform §-lui 57. din statute.

Se atrage atențiunea domnilor acționari la următoarele dispoziții din statute:

§ 24. Pentru folosirea dreptului de vot se recere, ca acționarul să fie trecut ca proprietar al acțiunilor sale în cărțile institutului cel puțin cu 6 luni înainte de adunare și cu una și înainte de aceasta să depună pe lângă revers la direcțiunea institutului, respective la locurile designate de direcțiune, acțiunile sale, eventual și dovedile de plenipotință.

Acțiunile depuse la locurile designate de direcțiune, se vor lua în considerare numai încât reversul despre depunere, cel mult în ziua premergătoare a adunării generale s'a depus la institut.

În legătură cu dispozițiile §-lui 24. din statute, avem onore a notifică, că în ședința plenară direcțională ținută la 24 ianuarie 1900, pentru depunerea, respective primirea acțiunilor și edarea documentelor despre depunere s'a designat în acest an, respective au fost rugate institutele Albina, Victoria, Sylvania, Economul, Oraviciana și Patria.

Oradea-mare, 24 ianuarie 1900.

Direcțiunea institutului.

„BIHOREANA“ institut de credit și economii, societate pe acții în Oradea-mare.

DEBIT		CONTUL BILANȚULUI.				CREDIT	
		cor.	b.			cor.	b.
21	Cassa în numărar — — —	11224	30	1	Capital social — — —	600000	—
2	Capital neversat — — —	129714	08	4	Fondul de rezervă — — —	474	46
9	Cambii de bancă — — —	547245	22	24	Spese de fondare — — —	1471	74
11	Cambii cu acoperire ipot. —	126866	70	7	Depuneri spre fructificare —	355146	08
13	Credite hipotecare — — —	121133	20	29	Depozite de cassă — — —	1355	26
15	Credite de cont-curent — —	30279	90	36	Saldul intereselor transit. —	9695	30
17	Credite pe efecte — — —	6522	—		Profit net	37711	38
19	Credite personale — — —	4783	—				
34	Capitale elocate la alte inst. —	23079	48				
25	Mobiliar — — — 4538.30						
	10% descriere — 453.84	4084	46				
30							
33	Diverse conturi debitoare —	921	88				
		1005854	22			1005854	22

Oradea-mare, 31. decembre, 1899.

Dr. Coriolan Pap m. p.
director executiv.Iosif Diamandi m. p.
comptabil.

D i r e c ț i u n e a :

Iosif Roman m. p. Nicolau Zigre m. p. Iosif Vulcan m. p. Moise Nyes m. p.
v. președinte președinteIosif Moldovan m.p. Andrei Horvath m. p. Petru Pântya m. p. Dr. Nicolae Popovici m. p.
Antoniou Palladi m. p.

Subsemnatul comitet am examinat contul present și l-am aflat în deplină regulă și în consonanță cu registrele institutului. — Oradea-mare, 24. ianuarie 1900.

Comitetul de revisiune:

Samuil Ciceronescu m. p. Sava Raicu m. p. Toma Pacala m. p. Dr. Iuon Buna m. p.
președinte.

DEBIT		CONTUL PROFITULUI ȘI AL PERDERILOR				CREDIT	
		cor.	b.			cor.	b.
8	Interese după depuneri — —	11928	62	10	Interese de la cambii de bancă	37093	56
31	10% dare după interese de depuneri — — —	1192	88	12	» » » » cu acoperire hipotecară — — —	8293	86
32	Contribuție — — —	4136	78	14	Interese de la cred. ipot. —	8979	62
27	Salare — — —	10403	30	18	» » » » pe efecte	365	10
26	Spese curinte (porto, luminat, încăldit etc.) — — —	2716	62	20	» » » » person. —	402	08
28	Chirie — — —	1924	24	16	» » cont-curent — —	983	66
25	Descriere din mobiliar — —	453	84	35	» după cap. eloc. la alte inst. (70% scut. de dare) —	8523	58
	Profit net	37711	38	22)			
				23)	Provisiune — — —	3894	34
				30)			
		70467	66	3	Interese de întârziare a acționarilor — — —	1931	86
						70467	66

Oradea-Mare, 31. decembre, 1899.

Dr. Coriolan Pap m. p.
director executiv.Iosif Diamandi m. p.
comptabil.

D i r e c ț i u n e a :

Iosif Roman m. p. Nicolau Zigre m. p. Iosif Vulcan m. p. Moise Nyes m. p.
v. președinte președinte.Iosif Moldovan m. p. Andrei Horvath m. p. Petru Pântya m. p. Dr. Nicolae Popovici m. p.
Antoniou Palladi m. p.

Subsemnatul comitet am examinat contul present și l-am aflat în deplină regulă și în consonanță cu registrele institutului. — Oradea-mare, 24 ianuarie, 1900.

Comitetul de revisiune:

Samuil Ciceronescu m. p. Sava Raicu m. p. Toma Pacala m. p. Dr. Iuon Buna m. p.
președinte.